

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 61/18
V Lucemburku dne 4. května 2018

Usnesení ve věci T-197/17
Marc Abel a další v. Komise

Tribunál Evropské unie zamítl žalobu na náhradu škody, kterou podalo téměř 1500 osob poté, co Komise přijala nařízení z roku 2016 o emisích znečišťujících látek z vozidel

Tribunál, aniž by rozhodoval o legalitě tohoto nařízení, jehož zrušení se domáhá v jiných řízeních několik hlavních měst členských států EU, má za to, že těchto téměř 1500 osob neprokázalo skutečnou a určitou nebo osobní povahu dovolávané újmy.

Komise nařízením z roku 2016¹ stanovila mezní hodnoty emisí oxidů dusíku, které nelze překročit v souvislosti s novým zkušebním postupem pro emise v reálném provozu (dále jen „zkoušky RDE“), který musí výrobci automobilů uplatnit na lehká osobní vozidla a užitková vozidla zejména v rámci postupů pro schválení typu nových vozidel. Cílem těchto zkoušek RDE je reagovat na zjištění, podle kterého laboratorní zkoušky neodrážejí skutečnou úroveň znečišťujících emisí v reálném provozu a zamezit případnému používání „softwaru pro manipulaci s emisemi“.

Proti hodnotám emisí stanovených Komisí bylo podáno k Tribunálu Evropské unie několik žalob, včetně žalob podaných městy Paříž, Brusel a Madrid². Tyto žaloby na neplatnost jsou nyní projednávány Tribunálem a jednání v těchto třech věcech je nařízeno na 17. května 2018.

Souběžně s těmito žalobami na neplatnost podalo 1 429 fyzických osob, jež mají převážně bydliště ve Francii, žalobu proti Evropské unii, v níž se domáhají náhrady újmy, jež jim měla být způsobena přijetím nařízení Komise. Této žaloby na náhradu škody se týká dnešní usnesení.

Uvedených 1 429 osob má za to, že jim toto nařízení způsobilo hmotnou újmu související se zhoršením kvality ovzduší, které dýchají, a následným zhoršením jejich zdraví, a rovněž jim způsobilo nehmotnou újmu související s obavami, jež v tomto ohledu mají o sebe a osoby ve svém okolí, jakož i s obavami, které prožívají v důsledku ztráty důvěry v opatření unijních orgánů směřujících vůči zhoršování životního prostředí. Každá z těchto osob se domáhá symbolické částky odškodnění hmotné újmy ve výši jedno euro a částky 1 000 eur jako odškodnění nehmotné újmy.

Tribunál v dnešním usnesení zamítl žalobu na náhradu škody daných 1 429 osob, neboť je po právní stránce neopodstatněná.

Tribunál předně připomněl, že s výjimkou případu smluvního sporu je ke vzniku odpovědnosti Unie nutno splnit tři kumulativní podmínky: je třeba, aby 1) unijní orgán jednal protiprávně a tímto jednáním dostatečně závažným způsobem porušil právní pravidlo, jež přiznává práva jednotlivcům, 2) tvrzená újma byla újmou skutečnou a 3) existovala příčinná souvislost mezi jednáním Unie a škodou.

Tribunál má v projednávané věci za to, aniž se vyslovuje k první a třetí z těchto podmínek (tj. zejména k otázce legality nařízení Komise, jež je předmětem žalob podaných městy Paříž, Brusel a Madrid), že není dostatečně prokázána skutečná existence újmy, kterou uplatňuje oněch 1 429 osob. Tribunál v tomto ohledu připomíná, že je na navrhovateli, aby prokázal skutečnou a určitou

¹ Nařízení Komise (EU) 2016/646 ze dne 20. dubna 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 692/2008 z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 6) (Úř. věst. 2016, L 109, s. 1).

² Věci [T-339/16](#), [T-352/16](#) a [T-391/16](#).

povahu tvrzené újmy, jakož i její rozsah, a skutečnost, že se jej tato újma osobně dotýká. V případě nehmotné újmy musí navrhovatel konkrétně prokázat, že kvůli závažnosti předmětného jednání napadeného orgánu mu může být taková újma způsobena.

Tribunál přitom konstatuje, že rozsah újmy související se zhoršením kvality ovzduší není dostatečně prokázán, jelikož o měření dodatečných znečišťujících emisí vzniklých v důsledku sporných ustanovení se lze případně za určitou dobu pokusit jen velmi přibližně a obecně, a to s velmi nejistými výsledky. Zejména by nebylo možné pro případ, že by Komise stanovila přísnější limity, předvídat, v jakém rozsahu by se potenciální kupující okamžitě rozhodli pro koupi typů vozidel, jichž by případně bylo méně, které by úspěšně prošly zkouškami prováděnými podle těchto limitů, nebo zda by si své staré vozidlo raději ponechali déle. Tribunál dále konstatuje, že žalobci opírají svou žalobu o obecnou argumentaci a obecné informace, avšak neuvádějí žádný individuální důkaz, který by umožnil posoudit osobní situaci každého z nich s ohledem na tvrzenou újmu, přestože jich je 1 429 a bydlí a žijí v různých regionech či podmínkách.

Co se nehmotné újmy týče, Tribunál konstatoval, že skutečnost, že všechny dotčené osoby jsou zvláště vnímavé k problému znečištění ovzduší, nestačí k prokázání toho, že každá z nich skutečně pociťuje obavy o své zdraví a zdraví osob ve svém okolí natolik, aby byly dotčeny její životní podmínky v míře dostačující k uznání újmy. Tribunál obecně připomíná, že pocit, který může mít každý, nezakládá nahraditelnou nehmotnou újmu.

Zamítnutím žaloby na náhradu škody, kterou podalo společně uvedených 1 429 fyzických osob, není dotčen výsledek řízení o žalobách, jež proti nařízení Komise podala města Paříž, Brusel a Madrid.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) usnesení se zveřejňuje na internetové stránce CURIA.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499